

ی آتش بس غزه

مراحل حساس تر هنوز در پیش است

بیشتر بر تهدید شورشیان حوثی یمن تمرکز خواهد کرد. یمنی‌ها در طول جنگ اسرائیل و حماس حملات هفتگی علیه اسرائیل انجام داده‌اند. با توجه به موضع نظامی تهاجمی و پیشگیرانه اسرائیل، خطر حملات ارتش اسرائیل به اهداف حوثی همچنان بالا خواهد بود، به‌رغم اینکه این گروه پس از آتش‌بس در غزه حملات خود را متوقف کرده است. اسرائیل احتمالاً هر زمان که اطلاعاتی در مورد محل اختفای رهبران ارشد حوثی به‌دست آورد، برای ترور آنها تلاش خواهد کرد. این اقدام به نوبه خود احتمالاً باعث واکنش حوثی‌ها و آغاز چرخه جدیدی از حملات تلافی‌جویانه خواهد شد.

یک روز پس از آتش‌بس در غزه، اسرائیل مجموعه‌ای از حملات هوایی را در اعماق خاک لبنان در جنوب صیدا آغاز کرد و یک تأسیسات ساختمانی و یک بولدوزر را هدف قرار داد. این حملات احتمالاً نشانه‌ای از قصد اسرائیل برای جلوگیری از تلاش برای بازسازی در جنوب لبنان است. بازسازی جنوب لبنان موضوعی است که حزب‌الله به عنوان شرط اصلی برای شرکت در مذاکرات خلع سلاح مطرح کرده است.

حزب‌الله از زمان آتش‌بس ۲۷ نوامبر، در مقابل درخواست‌ها برای خلع سلاح مقاومت کرده است و این شرط را مطرح کرده که تنها زمانی در مذاکرات خلع سلاح شرکت می‌کند که اسرائیل از پنج موضعی که هنوز در لبنان در اختیار دارد، عقب‌نشینی کند. دولت لبنان در ماه سپتامبر طرحی از سوی ارتش در مورد خلع سلاح حزب‌الله تصویب کرد، اما این طرح شامل جدول زمانی نیست و شرایط خروج اسرائیل و همچنین پشتیبانی لجستیکی از ارتش لبنان برای انجام این کار را تعیین می‌کند. حزب‌الله تا اطلاع ثانوی در برابر خلع سلاح مقاومت خواهد کرد و بعداً است دولت و ارتش لبنان اقدامات شدیدی برای خلع سلاح اجباری حزب‌الله انجام دهند.

آتش‌بس حماس و اسرائیل به بسیاری از فلسطینی‌های آواره از شهر غزه امکان بازگشت به خانه‌هایشان را می‌دهد. تا زمانی که این

آتش‌بس برقرار باشد، تنش‌های دیپلماتیک و امنیتی بین اسرائیل و مصر کاهش خواهد یافت. در طول جنگ، مصر عمدتاً از این بیم داشت که اسرائیل تلاش کند تا ساکنان غزه را به سمت صحرای سینا آواره کند. دولت مصر معتقد است که این اقدام اسرائیل به شدت ثبات سیاسی و امنیتی مصر را به خطر خواهد انداخت. با توجه به برقراری آتش‌بس در غزه و ناتوانی اسرائیل در آواره کردن اهالی غزه به مصر تا اطلاع ثانوی، مصر می‌تواند در چارچوب تلاش‌هایش برای جلوگیری از وقوع حوادث امنیتی در مرز و ممانعت از قاچاق سلاح به غزه، دوباره با اسرائیل وارد تعامل شود. مصر همچنین با آموزش و اعزام نیروهای امنیتی فلسطینی به نوار غزه، در طرح پس از جنگ غزه شرکت خواهد کرد. این امر تا حدودی تنش‌های دیپلماتیک میان قاهره و تل‌آویو را کاهش داده و وضعیت داخلی مصر را بهبود می‌بخشد. دولت مصر در دو سال گذشته از این بیم داشت که ترکیبی از نارضایتی‌های اجتماعی-اقتصادی داخلی و احساسات ضداسرائیلی در مصر، کشور را بی‌ثبات کند. بنابراین انتظار می‌رود که مصر- با حمایت کشورهای مختلف عربی شرکت‌کننده در طرح پس از جنگ غزه- هم اسرائیل و هم حماس را تحت فشار قرار دهد تا به مفاد آتش‌بس پایبند باشند. هدف مصر جلوگیری از نقض تعهدات است تا مبدا جنگ در غزه دوباره شعله‌ور شود و به طور بالقوه بحران پناهندگان را برای مصر ایجاد کند. با این حال، مصر اهرم‌های محدودی برای جلوگیری از نقض تعهدات توسط حماس و اسرائیل دارد و فقط از کانال‌های دیپلماتیک برای جلوگیری از این اقدامات استفاده خواهد کرد. معنایش این است که با توجه به شکننده بودن آتش‌بس و احتمال فروپاشی آتش‌بس در مرحله دوم، جنگ در غزه تنش‌های مصر و اسرائیل را دوباره شعله‌ور خواهد کرد.

این آتش‌بس حداقل به طور موقت تنش‌های دیپلماتیک بین اسرائیل و امارات متحده عربی را نیز کاهش خواهد داد. اگر آتش‌بس پایدار باشد، ممکن است درهای مذاکرات عادی‌سازی روابط با عربستان سعودی باز شود؛ هرچند پیشرفت چنین مذاکراتی محل تردید است. با برقراری آتش‌بس در غزه، برنامه اسرائیل برای آواره کردن فلسطینی‌ها و الحاق کرانه باختری حداقل به طور موقت به تعویق افتاده است، بنابراین تنش‌های اقتصادی و دیپلماتیک بین امارات متحده عربی و اسرائیل احتمالاً

این آتش‌بس حداقل به طور موقت تنش‌های دیپلماتیک بین اسرائیل و امارات متحده عربی را نیز کاهش خواهد داد. اگر آتش‌بس پایدار باشد، ممکن است درهای مذاکرات عادی‌سازی روابط با عربستان سعودی باز شود؛ هرچند پیشرفت چنین مذاکراتی محل تردید است

در هفته‌های آینده کمتر خواهد شد. با این حال، این کاهش تنش احتمالاً کوتاه‌مدت خواهد بود. آتش‌بس همچنان شکننده است. اسرائیل آستانه تحمل ریسک اندکی دارد و علاوه بر این نفوذ اعضای ائتلاف راست افراطی، در کابینه نتانیاهو، احتمال تجدید خصومت‌ها و گسترش شهرک‌سازی در کرانه باختری را افزایش می‌دهد. به‌رغم اشارات مبهم به تشکیل کشور فلسطین در چارچوب طرح پس از جنگ، اسرائیل پیش از این اقدامات بالفعل برای الحاق کرانه باختری-از جمله گسترش شهرک‌سازی و ادغام اداری- را پیش برده است و این رویه، اعتماد اعراب به وجود یک مسیر واقعی به سمت ایجاد یک کشور فلسطینی را تضعیف می‌کند. اگرچه آتش‌بس می‌تواند فضا را برای مذاکرات عادی‌سازی روابط عربستان و اسرائیل باز کند اما ریاض از طریق تعهدنمادین به حاکمیت فلسطین به دنبال اهرم دیپلماتیک در عادی‌سازی است، بنابراین هرگونه پیشرفتی در مسیر عادی‌سازی ریاض و تل‌آویو، مشروط و قابل برگشت خواهد بود. از سرگیری عملیات اسرائیل در غزه یا تشدید عملیات نظامی و گام‌های مشخص اسرائیل به سوی الحاق در کرانه باختری، به سرعت خشم منطقه‌ای را شدت می‌بخشد و هم آتش‌بس و هم چشم‌انداز عادی‌سازی روابط عربستان و اسرائیل را به خطر می‌اندازد و همچنین امارات متحده عربی را به بازنگری در روابط با اسرائیل سوق می‌دهد. گام‌های بیشتر به سوی الحاق کرانه باختری احتمالاً با افزایش ترس اردن از هجوم پناهندگان به سمت این کشور همراه خواهد شد و تنش‌های دیپلماتیک و امنیتی بین اسرائیل و اردن را دوباره شعله‌ور می‌کند. اردن الحاق کرانه باختری را خطر قرمز می‌داند و معتقد است که این اقدام اسرائیل به بی‌ثباتی در اردن دامن می‌زند.

شکستن مفاد آتش‌بس اکتبر ۲۰۲۵ در مراحل دوم و سوم اجرائی آن، خطر شعله‌ور شدن مجدد درگیری بین اسرائیل و حماس و در نتیجه تنش‌های منطقه‌ای را به همراه خواهد داشت. با وجود اینکه هر مرحله اول طرح تقریباً تکمیل شده، مرحله دوم- که شامل بازگشت تدریجی غیرنظامیان آواره به غزه، مذاکرات در مورد خلع سلاح حماس و استقرار یک هیئت نظارت بین‌المللی برای نظارت بر بازسازی و ترتیبات امنیتی است- شکننده است و آتش‌بس به شکل فزاینده‌ای در معرض فروپاشی قرار دارد. به‌رغم برقراری آتش‌بس، اسرائیل احتمالاً عملیات اطلاعاتی و ضدتروریستی محدود را در داخل غزه برای هدف قرار دادن زیرساخت‌های باقیمانده حماس و جلوگیری از سازماندهی مجدد این گروه ادامه خواهد داد. چنین اقداماتی، از جمله حملات هوایی دقیق، نظارت پهبادی یا عملیات ویژه فرامرزی، خطر تشدید تنش نظامی را به همراه خواهد داشت؛ به‌ویژه اگر این اقدامات منجر به تلفات غیرنظامی در غزه شود یا توسط حماس به عنوان نقض عمده آتش‌بس تلقی شود. در همین حال، طی ماه‌های آینده، کابینه بنیامین نتانیاهو، با فشار سیاسی داخلی فزاینده‌ای از سوی جناح‌های ملی‌گرای افراطی و راست افراطی و بخش‌هایی از نهادهای امنیتی برای حفظ حضور نظامی یا ایجاد مناطق حائل در غزه مواجه خواهد شد. حماس و سایر جناح‌های فلسطینی احتمالاً در برابر هرگونه نظارت و خلع سلاح مقاومت خواهند کرد. هرگونه نقض عمده مفاد آتش‌بس، مانند عملیات گسترده اسرائیل یا حملات مجدد حماس به سربازان اسرائیلی، می‌تواند آتش خصومت‌های تمام‌عیار را دوباره شعله‌ور کند و نتیجه ماه‌ها دیپلماسی را از بین ببرد. هرگونه از سرگیری جنگ در غزه

احتمالاً تنش‌های دیپلماتیک بین اسرائیل، همسایگانش و سایر قدرتهای منطقه‌ای را دوباره شعله‌ور خواهد کرد.

برای ایالات متحده ضروری هستند و بنابراین مورد توجه روس‌ها نیز هستند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، نگران کارتل‌های مواد مخدر بوده است. با توجه به واقعیت ژئوپلیتیکی فعلی، احتمال تجدید روابط روسیه با کارتل‌ها، به‌ویژه با توجه به توافق نظامی اخیر در کوبا، ممکن است موجه باشد. سیاست‌های ایالات متحده در اوکراین، تلافی‌جویی روسیه را قابل تصور می‌کند. با فرض اینکه این تحلیل از وضعیت درست باشد- که ممکن است درست نباشد- اقدامات ایالات متحده علیه وزوئلا را آشفا می‌کند. افزایش حضور دریایی در کارائیب نیرویی را برای تهدید کوبا از جنوب و شمال فراهم می‌کند و توانایی روسیه را برای تهدید تنگه فلوریدا به طور قابل توجهی محدود می‌کند. همچنین مانع از تقویت احتمالی نیروی دریایی روسیه می‌شود. در نهایت، کوبا را وادار می‌کند تا بیشتر در مورد منافع ایالات متحده در آینده خود فکر کند. قرار دادن موشک‌های روسی در کوبا ممکن است ایالات متحده را تهدید کند، اما تهدیدی وجودی برای رژیم کوبا ایجاد خواهد کرد.

توافق نظامی جدید با کوبا امضا کرده که احتمال افزایش حضور روسیه را به عنوان پاسخی به اقدامات ایالات متحده در اوکراین (از جمله احتمال ارائه موشک‌های تاماهاک) که از نظر روسیه، مسکو را در برابر حمله آسیب‌پذیر می‌کند، افزایش می‌دهد. اقدام منطقه‌ی روسیه، تجدید روابط با کوبا و استقرار سلاح‌های پیشرفته در کوبا خواهد بود. علاوه بر این، حضور در کوبا، روسیه را در موقعیتی قرار می‌دهد که یکی از بزرگترین ضعف‌های اقتصادی آمریکا را آشکار کند. حداقل نیمی از کل واردات و صادرات ایالات متحده از طریق بنادر ساحل خلیج کوبا انجام می‌شود. نگزاس و لوئیزیانا از اهمیت اقتصادی اساسی برای ایالات متحده برخوردارند و اگر مسدود شوند، بنادر اقیانوس اطلس و اقیانوس آرام آمریکا برای جبران هرگونه کمبود تجاری به مشکل برمی‌خورند و مسدود کردن آن دشوار نخواهد بود؛ بنادر خلیج کوبا یک نقطه خروجی واحد دارند، تنگه فلوریدا، که درست در جنوب کی‌وست واقع شده و در باریک‌ترین نقطه حدود ۹۰ مایل (۱۴۵ کیلومتر) عرض دارد. این تنگه‌ها

مواد مخدر و به‌ویژه حضور شوروی در کوبا. بخش قابل توجهی از فعالیت‌های ایالات متحده ناشی از این واقعیت بود که اتحاد جماهیر شوروی درگیر عملیات مخفیانه‌ای بود که برای بی‌ثبات کردن کشورهای آمریکای لاتین و در صورت امکان، ایجاد رژیم‌های طرفدار شوروی طراحی شده بودند. در برخی از این موارد، شوروی به کارتل‌ها مشاوران تسلیحاتی می‌داد تا از تضعیف قدرت دولت بهره‌برداری کنند. ایالات متحده با عملیات مخفیانه خود که برای جلوگیری از تلاش‌های شوروی و مداخله علیه کارتل‌ها، به عنوان مثال در کلمبیا، طراحی شده بود، مقابله کرد. بسیاری از عملیات‌های مسکو از کوبا هدایت می‌شد. اما از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، کرملین تعامل خود را محدود کرده است. در همین حال، کارتل‌های مواد مخدر به طرز چشمگیری قوی‌تر شدند و از آنجا که روسیه کمتر با آنها تعامل داشت، ایالات متحده نیز تعامل خود را کاهش داد. از نظر من، تنش‌های کنونی بین ایالات متحده و روسیه نگرانی‌های جدیدی در مورد کوبا ایجاد کرده است. مسکو اخیراً یک

سیاستمداران

آمادگی زلنسکی برای نشست بوداپست

زلنسکی با اعلام آمادگی برای حضور در نشست بوداپست از ترامپ خواسته تا موضعی سختگیرانه‌تر در قبال پوتین داشته باشد. «ولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین در مصاحبه‌ای با ان.بی.سی گفت: «دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا باید به‌جای اعمال فشار بر حماس فشار بیشتری برای ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه وارد کند. پوتین قوی‌تر از حماس است.» زلنسکی گفت، پایان دادن به جنگ با روسیه آسان نیست و ترامپ می‌خواهد از فرصت صلح به دست آمده در خاور میانه استفاده کند. اما جنگ اوکراین بزرگتر است و ارتش روسیه دومین رتبه را در جهان دارد. برای همین اعمال فشار بیشتر بر روسیه ضروری است. او ابراز امیدواری کرد که بخشی از این فشار شامل تحویل موشک‌های کرور تاماهاک از آمریکا باشد که بتواند با آنها علیه موضعی در عمق خاک روسیه نفوذ کند.

رئیس‌جمهور اوکراین همچنین در پاسخ به اینکه آیا به بوداپست می‌رود؟ گفت که به ترامپ گفته که آماده است و در صورت دعوت، در نشست اتی ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه و دونالد ترامپ، همتای آمریکایی‌اش در مجارستان شرکت می‌کند.

در یک قدمی نخست‌وزیری

در پی ائتلاف حزب حاکم ژاپن با یکی دیگر از احزاب حاضر در پارلمان، این حزب به اکثریت کافی برای معرفی اولین نخست‌وزیر زن در تاریخ این کشور دست یافته است. حزب حاکم «لیبرال دموکرات» ژاپن و حزب «نواوری» این کشور توافق کردند تا با یکدیگر ائتلاف کنند. این ائتلاف به حزب حاکم لیبرال دموکرات اکثریت لازم را می‌دهد تا در روز سه‌شنبه احتمال انتخاب «سانائه تاکاچیچی» به‌عنوان نخست‌وزیر ژاپن افزایش یابد، امری که او را به نخستین نخست‌وزیر زن در این کشور تبدیل خواهد کرد. در نظام سیاسی پارلمانی ژاپن، نخست‌وزیر در رأس قوه مجریه قرار دارد و هر ۴ سال یک بار توسط پارلمان تعیین می‌شود، بنابراین حزبی که اکثریت را در پارلمان در اختیار داشته باشد، شانس بیشتری برای انتخاب گزینه مطلوب خود خواهد داشت.

آلمان اف ۳۵ می‌خرد

یک منبع آگاه در پارلمان آلمان با استناد به بودجه دفاعی این کشور تأیید کرد که برلین قصد دارد چند فروند جنگنده اف-۳۵ دیگر از شرکت آمریکایی لاکهید مارتین سفارش دهد. یک منبع پارلمانی با تأیید گزارش اخیر نشریه اشپیگل گفت که «بوریس پیستوریوس» وزیر دفاع آلمان قصد دارد ۱۵ فروند جنگنده اف-۳۵ جدید از شرکت آمریکایی لاکهید مارتین خریداری کند. این منبع به خبرگزاری رویترز گفت که طبق اسناد محرمانه تهیه شده برای کمیته بودجه پارلمان، برنامه‌ریزان این معامله انتظار دارند که هزینه این هواپیماهای جدید حدود ۲/۵ میلیارد یورو (۲/۹ میلیارد دلار) باشد. آلمان پیش از این ۳۵ فروند از این جت‌های ساخت آمریکا را برای جایگزینی ناوگان ۸۵ فروندی جنگنده‌های قدیمی تورنادو خود سفارش داده بود که قرار است به زودی از رده خارج شوند.